



İNGİLTERE'DEN SEVGİLERLE,
İSMAIL SARAY

SALT ULS

18 KASIM 2014 – 10 OCAAK 2015

İngiltere'den Sevgilerle, İsmail Saray

1970'ler ile 80'lerin başlarında Türkiye kültür ve sanat ortamında belirleyici bir konuma sahip olan ve zamanının ötesinde bir üretim yapan İsmail Saray'ın yaşamı ve pratiği üzerine bugüne dek detaylı bir çalışma yapılmamıştı. Bu konuda son iki yıldır kapsamlı bir araştırma yürüten SALT, sanatçının pratiği ve dönemini inceleyerek Türkiye sanat tarihi belleğine kazandırmayı amaçlıyor.

Uzun vadeli tasarlanan proje, Saray'ın tüm arşivinin toplanıp koruma altına alınması ve sanatçı arkadaşlarının sakladığı işlerinin gün yüzüne çıkarılmasıyla başladı. Gelecekteki araştırmalara da yardımcı olabilecek bir sözlü tarih çalışması bağlamında, Saray'ın birlikte üretim yaptığı kişilerin yanı sıra, arkadaşları ve öğrencileriyle söyleşiler gerçekleştirildi. Tamamı dijitalleştirilen arşiv SALT Araştırma'da erişime açıldı. Araştırmanın ilk aşaması, 13 Eylül-2 Kasım 2014'te SALT Galata'da gerçekleştirilen *İngiltere'den Sevgilerle, İsmail Saray* sergisiyle görselleştirilerek sunuldu.

SALT Ulus için yeniden ele alınan sergi, Saray'ın 70'lerden itibaren ürettiği işlerin yanı sıra arşivinden seçilmiş video ve dokümanlar ile 1972-1979 yıllarında ürettiği sanatçı kitaplarını bir araya getiriyor. Sergi, adını, sanatçının Atatürk Kültür Merkezi'nde düzenlenen *8 Sanatçı 8 İş: B* sergisindeki (1990-1991) enstalasyonundan alıyor; Saray'ın uzaktan sanatsal üretimi ve serginin çıkış noktasını oluşturan arşiv malzemesinin, özellikle de yazışmalarının altını çiziyor.

SALT Ulus'un giriş katında izleyiciyi, sanatçının İngiltere'deki öğrencilik döneminde gerçekleştirdiği isimsiz bir yerleştirmesinin yeniden kurulumu (1970/2014) ile otoportrelerinden oluşan ve bu sergi için yeniden basılan *Envoy* [Elçi] adlı işi (1972/2014) karşılıyor. Bu bölümü, sanatçı kitapları, Londra'daki öğrencilik yıllarından taslaklar,

10. Paris Bienali (1977) ile ilgili yazışmalar, Sanat Tanımı Topluluğu tarafından İstanbul'da düzenlenen *Sanat Olarak Betik* sergisiyle (1980) ilgili dokümanlar takip ediyor.

1980'de Londra'ya yerleşen Saray, Türkiye'de *Toplu Sergi* (1987 ve 1988), *Öncü Türk Sanatından Bir Kesit* (1987 ve 1988) ve *A,B,C,D* (1989'dan 1993'e) gibi sergilere uzaktan katılmayı sürdürdü. İşleri, detaylı tarifler aracılığıyla sanatçı arkadaşları ve sergi düzenleyicileri tarafından üretildi.

Saray'ın *Toplu Sergi*'ler için taslaklarını sanatçı Cengiz Çekil'e yolladığı *Somutlaşmış Kurguların Doymazlığı* (1987) ve *Savunma*'nın (1988) yanı sıra, *10 Sanatçı 10 İş: A* sergisindeki (1989) *Satılmış Topraklar* (1989) ve 1980'lerden orijinal işleriyle beraber gösterilen videolar SALT Ulus'un üst katında yer alıyor.

Sergide ayrıca, Saray'ın sanatsal pratiğinde önemli yer tutan savaş karşıtı temalı üç işi; Royal College of Art'taki öğrencilik döneminden 1971 tarihli *Electric Blanket* [Elektrikli Battaniye], 1994 tarihli *Under Democracy* [Demokrasinin Altında] ve *From Floor to Sky* sergisi (Londra, 2010) için aynı yıl ürettiği *Brand New* [Yeni] sunuluyor.

İsmail Saray (d. 1943, Kütahya)

Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü'nden mezun olan İsmail Saray, 1968'de almaya hak kazandığı devlet bursuyla öğrenimine Londra'da devam etti. 1969-1970 yıllarında Saint Martin's School of Art'ta heykel dalında lisansüstü sertifika programını tamamlayan Saray, 1973'te Royal College of Art'tan aynı dalda yüksek lisans derecesini aldı. Türkiye'ye döndüğünde zorunlu hizmet görevini yerine getirmek üzere Samsun'a atandı; buradan İstanbul'daki sergilerin yanı sıra, 1977 Paris Bienali'nin de aralarında bulunduğu yurt dışı sergilerine iş gönderdi.

Saray, Samsun'da yaşadığı süre zarfında sanat eğitimini iyileştirmek üzere çalışmalar yürüttü. Samsun Eğitim Enstitüsü'nde sanat kitaplarına odaklı bir kütüphane kurulması için uğraş verdi. Yerel yöneticileri kütüphane için bir bütçe oluşturmaya ikna etti ve kütüphaneyi uluslararası sanat dergilerine abone yaptı; İstanbul seyahatlerinden burası için topladığı kitaplarla döndü.

Saray, 1960'ların sonunda Türkiye'deki sanat öğrenciliği dönemini hoşgörülü bir ortamda geçirmiş ve eğitimi için yeterli devlet desteğinden faydalanmıştı. Ancak, İngiltere'den döndükten sonra sanatsal pratiğinin odağı, 1980 Eylül'ünde gerçekleşecek askerî darbeden hemen önceki yıllarda ülkenin akademik ve sanatsal ortamlarında artan muhafazakârlık ve siyasi tedirginliğe tepkiye yöneldi; bu yaklaşım kariyeri boyunca devam etti.

Bürokratik engellerin de kışkırtmasıyla Türkiye'deki üretimi giderek muhalif bir nitelik kazandı; sanatçının eleştireliliği, dönemin kurumsal ve toplumsal meseleleri tarafından belirlendiği kadar, bunlara karşı bir başkaldırı biçimini de alıyordu. Kavramsal sanata sıkı sıkıya bağlı bir pratikten siyasi anlamla yüklü bir pratiğe doğru bu dönüşüm, Türkiye Cumhuriyeti'nin 1970'lerin ortasında kendi içine kapanan devletçi politikalarının belirlediği sanat sisteminin çeperlerinde üretim yapan bir sanatçının durumunu simgeliyor. Bir eğitim enstitüsü mezunu, yani Güzel Sanatlar Akademisi'nin hâkim olduğu, İstanbul merkezli sanat dünyasına yabancı; uzak bir şehirde mecburi hizmetini yapan bir sanatçı olarak Saray, konumunun hem tanınma hem de işlerini sergileme fırsatları açısından sınırlandırıldığının farkındaydı.

Samsun'a ilk gittiği dönemde *Devlet Resim ve Heykel Sergisi*'ne katılan sanatçılara anonim olarak gönderdiği *Leonardo da Vinci* adlı esrarengiz sanatçı kitabı, Saray'ın sınırları zorlayan yaratıcı yaklaşımını gösterir. Saray, 1976'da Antalya Festivali veya 1979'da İstanbul'da düzenlenen 2. *Yeni Eğilimler*

Sergisi'ndeki gibi, sanat dünyasına yönelik sınırlı girişimlerinde katılımını duyurmaktan feragat eder; zira devlet memuru olarak çalışan sanatçıların, zorlu izin prosedürlerinden geçmeksizin görev alanlarını terk etmesi ve harici bir işle uğraşması keyfiyete göre izne tabidir.

Başka bir eğitim kurumuna tayin talebi süresiz olarak ertelenince 1980'de Türkiye'den ayrılan Saray, o tarihten bu yana Londra'da yaşıyor. Londra'da, eşi ve hayat boyunca birlikte çalıştığı Jenni Boswell-Jones ile *AND Journal of Art and Art Education* adlı dergiyi kurup 10 yıl süreyle yayımlayan Saray, aynı zamanda sanatsal pratiğini ve politik aktivizmini devam ettirdi.

Söz konusu dönemde ayrıca, son derece eleştirel iki antimilitarist enstalasyon üreterek Groupe Turc ile 1982 ve 1983'te Paris'te *Jeune Peinture* sergilerine katıldı. 1980'ler ve 1990'ların başı boyunca Türkiye'deki sergilere uzaktan katılmayı sürdürdü. İşleri, dördüncü ve beşinci *Öncü Türk Sanatından Bir Kesit* (1987 ve 1988); *Toplu Sergi* (1987 ve 1988); *A,B,C,D* (1989'dan 1993'e) gibi çığır açan sergiler ile 1990'da *Büyük Sergi 2*'de gösterildi. Bu işler, Saray'ın hazırladığı ayrıntılı tanımlar doğrultusunda, sanatçı arkadaşları ve sergi düzenleyicileri tarafından gerçekleştirilmekteydi.

1990'ların başında Saray'ın Türkiye sanat çevresiyle bağları zayıfladı; 1988'de sanatçıdan 2. İstanbul Bienali için bir iş önerisi istendi, ancak geliştirdiği öneriye bir yanıt alamadı. 1980'deki ani ayrılışından sonra ilk kez 1992'de, *Sanat, Texnh* sergisine katılmak üzere İstanbul'a geldi. Aynı yıl, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nden "Açık Alanlara Üç Boyutlu Çağdaş Sanat Yapıtları Yerleştirme Etkinliği" için davet almasına rağmen sunduğu öneri gene yanıtsız kaldı. 1993'teki *10 Sanatçı 10 İş: D Sergisi*, Türkiye'de yeni iş ürettiği son sergi oldu. Saray, 1994'ten bu yana aktivizme, özellikle de sanatçı haklarına yönelik kampanyalar yürütmeye ağırlık vermektedir.

İsimsiz
1970/2014



İsmail Saray, *İsimsiz*, 1970

İsmail Saray'ın, Saint Martin's School of Art'ta öğrenci olduğu 1970'te, bir mekânın tüm zeminini sisal lifleriyle kaplayarak gerçekleştirdiği bu işi, *İngiltere'den Sevgilerle*, *İsmail Saray* sergisi için yeniden üretildi.

Electric Blanket [Elektrikli Battaniye]

1971



İsmail Saray, *Electric Blanket* [Elektrikli Battaniye], 1971

İsmail Saray, sivil haklar için yapılan protestoların, Vietnam Savaşı karşıtı gösterilerin ve öğrenci olaylarının gündeme yerleştiği 1968'e, en önemli merkezlerinden Londra'da tanıklık etti. T.C. hükümetinin askerî muhtırayla istifaya zorlandığı 1971'de de hâlen öğrenci olarak Londra'daydı. Ancak Türkiye, hiçbir zaman Saray'ın radarından çıkmadı. Sanatçı, Royal College of Art'ta öğrenciyken ürettiği bu enstalasyonun, Amerikan yerlilerinin ABD'de anayasal haklardan yararlanmak üzere başlattığı sivil hak mücadelesi ile Vietnam Savaşı karşıtı protestolar kadar, Türkiye'deki mevcut siyasi gelişmelere de gönderme yaptığını belirtir. İş ayrıca, 1971 muhtırası

sonrası yakalanan Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın idamlarını engellemek için iki Britanyalı ve bir Kanadalı teknisyenin NATO üssünden kaçırılması ve bu eylemi gerçekleştiren on devrimcinin öldürülmesiyle sonuçlanan Kızıldere Olayı gibi meseleler ile Türkiye'de sistematik işkenceye de atıfta bulunur. Enstalasyonda, düşük rezistansla çalışan kablolar, hem sıcaklık hissini hem de taşıdıkları 220 voltluk elektrik nedeniyle tehditkârlığı bir arada barındırır. Saray'ın fotokopi makinesiyle kendi yüzünün görüntüsünü çoğalttığı ve sıkışmışlık kadar tekrarı da görselleştiren altı fotoğraf arasındaki tek fark, sanatçının kol saatinde ilerleyen zamandır.

Envoy [Elçi]
1972/2014



İsmail Saray, *Envoy* [Elçi], 1972

Royal College of Art'ta öğrenciyken
gerçekleştirdiği bu iş, *İngiltere'den Sevgilerle*,
İsmail Saray sergisi için sanatçıyla beraber
yeniden üretilmiştir.

Detail Sculptures [Detay Heykeller]
1972



Sanatçı Kitapları 1972-1973



Sanatçı kitapları, 1972-1973

İsmail Saray, Londra'da öğrenciyken katıldığı açık hava sergisi *Sculpture in Holland Park*'ın hazırlık aşamasında bu parkta zaman geçirir ve gözlemler yapar. Araştırmaları sırasında, rulo yerine tek yaprak şeklinde üretilmiş olan ve parktaki halka açık tuvaletlerde kullanılan tuvalet kâğıtları dikkatini çeker. Okulu Royal College of Art'ta ciltlettirip kenarlarına yaldız

uygulattığı bu tuvalet kâğıtlarından bir kitap yapar. Hiçbir yerde sergilenmemiş olan bu isimsiz öğrencilik egzersizi, sanatçının buluntu nesnelere, dolayısıyla kavramsal sanata ve kariyeri ilerledikçe üretiminin ana damarlarından birini teşkil eden sanatçı kitaplarına olan ilgisine işaret ediyor.

Leonardo da Vinci
Sanatçı kitabı
1976



Leonardo da Vinci, 1976 (sanatçı kitabı)

İsmail Saray, Royal College of Art'ta yüksek lisans eğitimini tamamladıktan sonra, aldığı devlet bursu karşılığı zorunlu hizmet görevini yerine getirmek üzere 1973 sonbaharında Türkiye'ye döndü. Atanma prosedürüyle ilgilenmek için gittiği Ankara'da ziyaret ettiği *Devlet Resim ve Heykel Sergisi*, hem katılımcılarının niteliği hem de öngördüğü yerleşik sistem dolayısıyla ilgisini çekti. Samsun'da öğretmenliğe başladıktan bir süre sonra yaptığı bu sanatçı kitabı, zorlu atanma sürecinin yanı sıra Ankara'daki serginin tetiklediği, sisteme karşı ilk eleştirel üretimi olarak görülebilir. Kitap, sanat dünyasındaki seçme/seçilme, işini gösterebilme, göreve atanma, sergilere katılma ya da davet edilme gibi konularda sorular sorarken sanatçının deneyimlediği zorlukları da üstü kapalı bir şekilde yansıtır.

Saray'ın, 1975'teki *Devlet Resim ve Heykel Sergisi*'nin katılımcılarına, sergi

katalogundan edindiği adresler yoluyla ulaştırdığı bu kitapçık ve içerdiği hiciv dolu not, daha sonra devam ettireceği bir mücadelenin de başlangıcı olarak değerlendirilebilir: Görsel Sanatçılar Derneği'ne yolladığı mektup, Samsun Eğitim Enstitüsü öğretmenleri olarak hazırladıkları niyet mektubu, 1970'lerin sonunda İstanbul'da yapılması planlanan ama gerçekleştirilemeyen bir bienal için katkı sunduğu bildirge, 1978'de Kültür Bakanı Ahmet Taner Kışlalı'ya hitaben yazmaya giriştiği mektup gibi... Türkiye sanat ortamında adil sergileme mekanizmalarının geliştirilmesi, Saray'ın pratiği boyunca irdelemeyi sürdürdüğü bir konudur.

Paris Bienali 1977



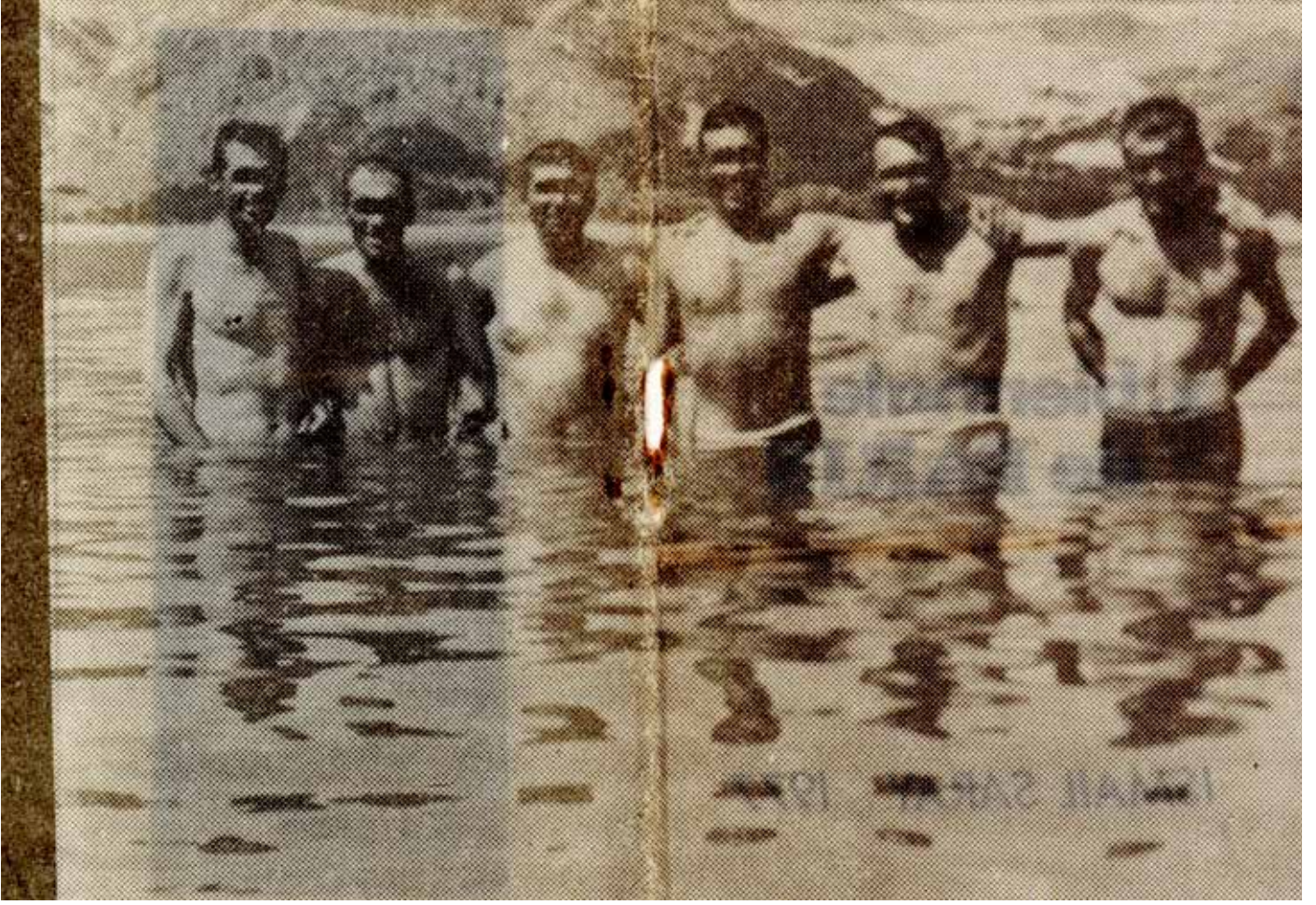
İsmail Saray, *ER-DAMU-UTU-SU*, Paris Bienali, 1977

İsmail Saray, *Leonardo da Vinci* kitapçığını anonim olarak dağıttığı 1976'da, 10. Paris Bienali'nin (1977) uluslararası seçici kuruluna bir portfolyo sundu. Paris Bienali 1973'te, her ülkenin kendi katılımcılarını önceden belirleme yöntemine son vererek, bireysel başvuruları değerlendirecek uluslararası bir seçici kurul oluşturmuştu. Saray, bu değişikliğin ardından bienale Türkiye'den davet edilen ilk sanatçıydı.

Yerel seçim kurulunun taraflı tavrını aşabilmesine rağmen, Saray'ın devlet yetkilileriyle yürüttüğü maddi destek amaçlı yazışmalar olumsuz geçti. Bu esnada, sanatçı ile bienal direktörü Georges Boudaille arasında da yoğun görüşmeler yaşandı. Boudaille, sergilenecek işin üretimi ve Fransa'ya nakli için Saray'ın, Paris'teki Türkiye Büyükelçiliği, Kültür Bakanlığı ve Nurullah Berk aracılığıyla İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'nden fon

alabilmesi için yardımcı olmaya çalıştı. Duvara yerleştirilen harfler arasındaki boşluklar, sanatçının bu konuda Türkiye'deki resmî makamlardan herhangi bir yanıt alana kadar geçen zamanı temsil eder. Neticede devletten ret yanıtı alan Saray, tüm masrafları kendisi karşıladı. Devlet memuru olarak Samsun'daki öğretmenlik görevinden izin almadan ayrılması mümkün olmadığından işini kurmak için gizlice Paris'e gitti. Enstalasyonu bienalden sonra Nice ve Strasbourg'da düzenlenecek sergilere seçilmesine rağmen, bu sergilere şahsen katılamadı. Üstelik, işin Türkiye'ye geri nakil masraflarının karşılanmasına ilişkin olarak Kültür Bakanlığı'na yaptığı talep de reddedildi ve enstalasyon sergilerden sonra korunamadı.

10. Paris Bienali için ürettiği sanatçı kitabı



10. Paris Bienali için ürettiği sanatçı kitabı, 1977

İsmail Saray'ın 10. Paris Bienali'nde sergilenen *ER-DAMU-UTU-SU* adlı enstalasyonundan geriye kalan en önemli parça, sanatçının bu vesileyle ürettiği bir diğer sanatçı kitabıdır. *Leonardo da Vinci*'den de küçük olan kitapçıkta, Saray'ın 1975'te Isparta'da yaptığı askerlik hizmeti sırasında çektiği fotoğrafların yanı sıra Samsun'dan ilkokul öğrencilerinin fotoğrafları ve bulunmuş mahkeme zabıtlarından alıntılarla birlikte kullandığı Türkiye'nin askerî kültürü ve ordusuyla ilgili müstehcen şakalar yer alıyordu. Kitapçık, Türkiye basınında hak ihlalini engellemek için sanık veya suçluların

gözlerinin siyah bantla kapatılması uygulamasına benzer bir şekilde, gözleri bantlı kişilerin görüntülerini içeriyordu. Paris kitapçığından kesili parçalar, Türkiye sokaklarında sıkça görülen niyet tezgahlarında tavşanların çektiği kâğıtları anımsatır şekilde, serginin merkezinde yer alan ahşap bankların ek yerlerine sıkıştırılmıştı. Kâğıtlarda, Uzak Doğu fal kurabiyelerinden çıkan türden mesajlar vardı. Kitapçık hem enstalasyonun bir parçasıydı, hem de enstalasyondan bağımsız olarak kitapçılarda satılıyordu.

2. Yeni Eğilimler Sergisi İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Galerisi 1979



İsmail Saray'ın 2. *Yeni Eğilimler Sergisi*'ndeki
(İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi) enstalasyonu, 1979

İsmail Saray 1979'da, davet edildiği 2. Yeni Eğilimler Sergisi için bir enstalasyon ve sanatçı kitabı üretti. *Yeni Eğilimler*, İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi tarafından Sanat Bayramı kapsamında resim, heykel, nesne sanatı veya kavramsal sanat arasında fark gözetmeden, geleneğe meydan okuyan, çağdaş sanatla aynı evrensel dili konuşan yeni yapıtlar sunmak amacıyla 1977 ile 1987 yılları arasında düzenlenen bir (ön) bienal sergi serisiydi.

Saray'ın *Yeni Eğilimler* için ürettiği kitapçığın kapağında, 1977'de Taksim Meydanı'nda 34 kişinin ölümü ve çok sayıda kişinin yaralanmasıyla sonuçlanan Kanlı 1 Mayıs'tan bir fotoğrafın serigrafi baskısı yer aldı. Arka kapakta, park hâlindeki savaş uçaklarını gösteren buluntu bir fotoğraf vardı. Kitapçığın içindeki serigrafi baskı metin ise, hayali işkence yöntemlerinin tanımlamaları ile Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde küfreden politikacılardan alıntıları bir araya getirmişti.

**2. Yeni Eğilimler Sergisi (İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Galerisi)
için ürettiği sanatçı kitabı
1979**



Enstalasyonun bir parçası olan kitabın nüshaları izleyiciler tarafından alınabiliyordu. Enstalasyon, çevresinde bir zincir ve politikacıların küfürlerini içeren uzun bir kağıt şerit asılı basit bir ahşap strüktürden oluşuyordu. Zincire, tamamı gazetelerden alıntı, dünya liderlerinin el sıkışırken çekilmiş siyah-beyaz fotoğrafları, Türkiyeli politikacıları anlaşma imzalarken gösteren yakın plan el fotoğrafları ile savaş

uçacağı ve tank görüntüleri iliştilmişti. Ahşap kutuların hem dışında hem de içinde bulunan ve kitapçığın ön kapağındaki imgenin basılı olduğu cam yığınları, altın rengine boyanmış taşlar ve üstünde, hayali işkence tekniklerinin tanımlandığı metnin basılı olduğu yastıklarla birlikte zeminde yer alıyordu.

Sanat Olarak Betik
İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Galerisi
1980



İsmail Saray, *Duvara Ders Anlatma*, 1980

Saray, *Sanat Olarak Betik* sergisine, Sanat Tanımı Topluluğu'nun (STT) davetiyle konuk sanatçı olarak katıldı. Samsun Eğitim Enstitüsü'nde sürdürdüğü resim-iş öğretmenliği görevinden dolayı, serginin ve aynı adlı yayının tüm hazırlıklarını STT sanatçılarından Şükrü Aysan ile mektuplaşarak tamamladı; serginin

kurulum aşamasında ise İstanbul'daydı. Sergide *Duvara Ders Anlatma* (1980) adlı enstalasyonu yer alan Saray ayrıca, üstünde yıldız serigrafı yazıların olduğu kumaş parçalarını rulo şeklinde sundu. *Sanat Olarak Betik*, sanatçının Londra'ya taşınmadan önce Türkiye'de katıldığı son sergidir.



Yıldız serigrafı uygulanan bu kumaşlar *Sanat Olarak Betik* sergisinde rulo şeklinde sunuldu.

1980'lerde ürettiği işler



Tarihi bilinmiyor.



Tarihi bilinmiyor.

Somutlaşmış Kurguların Doymazlığı 1987

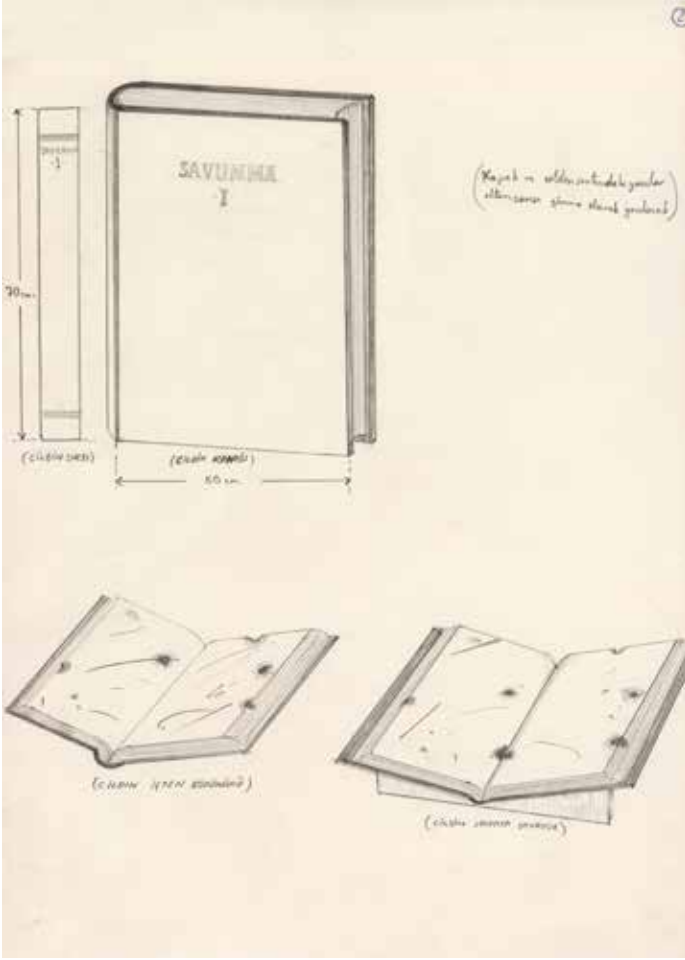


İsmail Saray, *Somutlaşmış Kurguların Doymazlığı*
Toplu Sergi, İzmir Türk-Amerikan Derneği, 1987

Saray'ın 1987'de İzmir Türk-Amerikan Derneği'nde düzenlenen *Toplu Sergi*'de sunduğu bu iş, Saray'ın hazırladığı taslaklar doğrultusunda sanatçı Cengiz Çekil tarafından üretildi. İş, o tarihten itibaren Çekil tarafından korunup saklanmıştır.

Savunma

1988



İsmail Saray, *Savunma*
1988, (taslak)



İsmail Saray, *Savunma*
Toplu Sergi, İzmir Türk-Amerikan Derneği, 1988

Saray'ın 1988'de İzmir Türk-Amerikan Derneği'nde düzenlenen *Toplu Sergi*'de sunduğu bu iş, Saray'ın hazırladığı taslaklar doğrultusunda sanatçı Cengiz Çekil tarafından üretildi. İş, o tarihten itibaren Çekil tarafından korunup saklanmıştır.

Satılmış Topraklar
1989



İsmail Saray, *Satılmış Topraklar*
10 Sanatçı 10 İş: A, Atatürk Kültür Merkezi (İstanbul), 1989

Doğanın Gücü ve Kavramların Karışıklığını Oluşturan Vurgular
1993

10 Sanatçı 10 İş: D sergisinde gösterilmiştir.



Under Democracy [Demokrasinin Altında]
1994



Brand New [Yeni]
2010



Saray'ın, Royal College of Art'ta dersini aldığı Peter Kardia'nın küratörlüğünde Londra'da düzenlenen *From Floor to Sky* (2010) sergisi için ürettiği bu iş, 1990'ların başındaki savaş karşıtı işlerinin bir devamı olarak görülebilir. İzleyiciler, kütükler ve kağıt yığınınına vurulduğunda "barış" ve "terör" yazılı damgaların çıktığı çekiçlerle enstalasyona müdahale edebilir.